

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2026. szeptember 13.
(vasárnap)

Horváth Géza

AKI CSAK CSODÁLKOZÁSIG JUTOTT

Énekek: 724,1-3; 667; 203,2-3; 725

Lekció: 2Krón 9,1-9

Alapige: 2Krón 9,3-5

„És amikor látta Séba királyné asszony Salamon bölcsességét és a házat, amelyet épített, és az ő asztalának étkeit, szolgáinak lakását, és hivatalnokainak állását és öltözékeiket, pohárnokaikat s azoknak öltözékeit, és az áldozatát, amelyen az Úrnak házában áldozott, a lélegzete is elállott, és monda a királynak: mind igaz volt, amit hallottam az én lakóföldemen a te dolgaidról és a te bölcsességedről.”

Imádkozzunk!

Drága Urunk, áldunk és magasztalunk téged ezen a vasárnapon is. Magasztaljuk a te szentségedet, igazságodat, tisztaságodat. Magasztalunk téged, áldjuk a te nevedet örökkön örökké. Hálásan köszönjük, hogy az énekben azt énekelhettük, hogy: Jézus, nyájas és szelíd, láss meg engemet! Mi azonban azt is szeretnénk kérni, hogy hadd lássunk meg téged! Ne csak te láss meg bennünket! Sokszor azt szeretnénk, hogy viselj rólunk gondot, adj nekünk megoldást, adj nekünk szabadulást, kérdéseinkre adj válaszokat! Most hadd kérjük, hogy tudjunk Előtted igaz szívvel hódolni, és Téged lássunk, mint megfeszítettet, Úr Jézus Krisztus, mint bűneink váltságának árát! Hadd kérjünk téged, Urunk, hogy áldj meg bennünket, miközben igédre figyelünk! Hadd tudjunk félretenni mindent, életünk terheit, nehézségeit, problémáit, amelyek kötnek, lehúznak bennünket, és magunkat megüresíteni! Ha valaki örömmel van itt, vagy hálaadással, hadd kérjük, hogy ne legyen nagyobb a mi örömünk, mint az irántad való tiszteletünk és szeretetünk! Köszönjük, Urunk, hogy a veled való kapcsolat szeretetkapcsolat. Nem törvényi engedelmességet, szolgai engedelmességet kí-

vánsz, hanem gyermeki szeretetet vársz tőlünk. Végy most körül bennünket a te szerelmeddel, és az ige üzenetében is hadd szembesüljünk ezzel! Jézus Krisztusért, a mi Urunkért kérünk.

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, a Krónikák könyvében Salamon uralkodásának a vége felé járunk már, amikor Séba királyné asszony eljön hozzá. Sokunknak biztos ismerős ez a történet, amelyből általában az igehirdetők azt szokták kiemelni, hogy: „felét se mondták el nekem" annak a gazdagságnak, bölcsességnek, dicsőségnek, amelyet Salamon udvarában látott. Salamon udvarának dicsősége egy kicsi visszfénye annak a mennyei dicsőségnek, gazdagságnak, amely odaát vár ránk. Olyan, mint a Nap mellett a Holdnak a fénye, hogy a Nap mellett eltörpül, nekünk mégis sokszor sokat jelent. Két dolgot hadd emeljek ki az Isten igéjéből, melyeket ennek a látogatásnak kapcsán kevésbé szoktunk kiemelni, és amire ritkán szoktunk figyelni!

Az első az, hogy Séba királynőnek az indulása azért történt, mert hallott Salamon bölcsességéről, a salamoni udvartartás gazdagságáról. Nem azért, mert Salamon sokat gyűjtött össze, hanem azért, mert Isten megáldotta. Mert lehet így is meggazdagodni, testvérek, hogy Isten valakit megáld. Nem biztos, hogy anyagiakban, lehet, hogy testi vagy egyéb javakban. Az ilyen ember adjon hálát az Úrnak, mert minden tökéletes ajándék és jó adomány tőle száll alá, a világosság atyjától! Ez a történet nekem azt jelentette, testvérek, hogy a salamoni udvartartás és élet híre eljut messze földre. Körülbelül 1200 kilométert tesz meg ez az asszony, és akkoriban nem voltak olyan híradási eszközök, mint ma, mégis eljut a híre messzire ennek a salamoni udvartartásnak és bölcsességnek, és az Isten áldásának. Testvérek, a Biblia beszél arról, hogy a hívők életének híre van, vagy híre kell, hogy legyen. Úgy is mondhatnám, hogy az a jó, ha híre van. Az a jó, ha egy hívő életnek, vagy egy hívő gyülekezet életének híre megy, és fölkelti a vágyakozást másokban. Testvérek, nem tudjuk, hogy valakinek a vágyakozását Isten hogyan kelti föl, hogyan indítja arra, hogy keresse az Urat, amíg megtalálható, hívja segítségül, amíg közel van. Pál apostol azt írja a thesszalonikai gyülekezetnek, hogy: a ti hiteteknek nem csak Macedóniában és Akhájában, hanem minden helyen híre terjedt. Annyira, hogy szükségtelen arról valamit szólnunk. A thesszalonikai gyülekezetből, mondja, kizendült az evangélium: tőletek zendült ki az evangélium, és jutott el a környékre, de a hitüknek a híre eljutott az egész környékre. Milyen csodálatos dolog!

Még gimnazista voltam, amikor áldott emlékű lelkipásztorom többször elmondta nekem, hogy: van Szabolcs megyében egy falu, ahol végig mehetsz akármelyik utcán, káromkodást nem fogsz hallani, bárhova kimehetsz, határba, kertekbe, ott vasárnap dolgozó embert nem fogsz látni. Akkor még nem gondoltam, hogy 22 évig éppen ebben a faluban fogok lakni, és szolgálni, de milyen érdekes, és nagyon sokszor eszembe jutott. El is mondtam nekik, hogy: tartsátok magatokat ehhez, mert ilyen híre ment a ti hiteteknek! Annak a nagy ébredésnek,

amelyet az Isten az ’50-es években kegyelemből megadott. Milyen jó, testvérek, hogyha valóban eljut, nem biztos, hogy az evangélium jut el. Látjátok, oda nem az evangélium jutott el, hanem az evangélium szerint élő emberek híre. Lehet, hogy valahova nem jut el az evangélium. Tudjuk, hogy az a jó, ha eljut, ha elviszik Isten szolgái, de ahová nem jut el az evangélium, testvérek, oda legalább jusson el az evangélium szerint élő emberek híre. Az evangélium szerint reformált, régen így neveztek bennünket, a régi anyakönyvekben az van írva, hogy: „ev-ref”. Ez azt jelenti, hogy: evangélium szerint reformált, azaz Istenben bízó, Őt szerető, Őneki szolgáló, alázattal, Isten előtt járó és az Úrral járó embereknek a híre.

Testvérek, nem tudjuk, hogy valakit mi fog mozdítani, mi fog indítani. Nem biztos, hogy meg fog térni, de elindul, tesz lépéseket, és lesznek benyomásai, és eljut valameddig. Lehet, hogy csak a csodálkozásig jut el. Sajnos Séba királyné asszony csak a csodálkozásig jutott el, nem jutott el a hódolatig, de majd erről később szólok. Azt olvassuk a Bibliában, hogy elmegy Salamonhoz nehéz kérdésekkel, nagy sereggel, tevékkel, hoz fűszerszámot, aranyat, drágaköveket. Jó lenne, ha egy ilyen vendég meglátogatna bennünket is, aki így felpakolná a szekerét, és nem azt nézné, hogy tőlünk mit vihet el, hanem hoz is valamit. Testvéreim, az az érdekes, hogy megnézett mindent. A Bibliában van egy másik történet, amely majdnem hasonló, amikor Ezékiás királyhoz eljön a babiloni király fia, szintén ezért, hogy megnézzen mindent. Ott azt olvassuk, hogy Ezékiás megmutat neki mindent, valószínűleg dicsekedve.

Elkezdtem ezen is gondolkozni, bocsánat a férfiaktól, hogy ebben az is van, beleértve magamat is, hogy ezt meg kell mutatni. Mert mi sokszor azt sem vesszük észre, ami az orrunk előtt van. A nők benéznek még a fiókba is, nekik nem kell megmutatni. Séba királyné asszony is bemegy a szolgák házába, bemegy a pohárnokokhoz, megnézi az öltözéküket. Neki nem kell mutatni, ő meglát mindent. Feltérképezi az egészet, mert azért jött, hogy valóban igaz-e az, amit neki Salamon gazdagságáról mondtak. Testvérek, tudjátok, az a borzasztó, hogy nem azt mondja, hogy azért jött, hogy megnézze, milyen a Salamon Istene, ki az a Salamon Istene, hanem hogy mekkora gazdagsága van! Hadd térjek ide vissza, testvérek, hogy nem mindegy, mit látnak tőlünk! Nem mindegy, hogy a mi udvarunkban mit látnak, a mi házunkban mit látnak. Például ott volt Augustinus, aki látta az anyját térdre hullva imádkozni, ahogy imádkozik az ő megtéréséért, és elindult az Úr felé. Lehet, nem ezért, de ez is hatással volt rá.

Emlékszem, még gimnazista koromban, mikor bementem a lelkipásztoromhoz, és láttam leborulva könnyek között imádkozni a feleségével egy-egy teher alatt. Nem azt mondom, hogy ezért lettem hívő, vagy ezért vagyok lelkipásztor, de biztos, hogy nagy hatással volt rám, és indított engem is az Úr felé. Egy országosan ismert evangélista, hívő ember, és lám, a terhek alatt roskadozva, ő is le tud borulni az Úr előtt, és térdre hullva imádkozik. Milyen nagy dolog, ha ezt látják a gyermekeink! Ha bemegyünk egy kórházba, olyan öröm, ha azt látjuk, hogy az éjjeli szekrényen ott van a Biblia, az énekeskönyv, esetleg egy áhítatos könyv is. Kinek mi a fontos, hogy ott legyen kéz alatt? Azon a kis éjjeliszekré-

nyen ott van a Szentírás, és milyen öröm, hogy a napi igénél van kinyitva. Nem tudjuk, testvérek, hogy valakit mi fog vonzani.

Azt mondja Séba királyné asszony, hogy: boldogok ezek a te szolgáid, akik itt vannak a te udvarodban, akik hallják a te bölcsességedet, akik asztalodnak vendégei, akik így laknak, akik így öltöznek, mert így öltöztetik őket. Látja a szolgák ülésrendjét, a felszolgálók magatartását, mert ez mind a mennyei világ harmóniájáról, gazdagságáról is öröméről beszél. Azonban, van egy nagy baj, hogy ő csak idáig jut. Ennek a történetnek egy nagy üzenete, hogy eljön, megtesz 1200 kilométert, nem sajnálja az időt, a pénzt erre, hogy lássa Salamon dicsőségét, de az a baj, hogy csak odáig jut el, hogy megállapítja: „boldogok ezek a te szolgáid". Én is többször hallottam: de jó neked, hogy te tudsz hinni! Mikor megtudják rólunk, hogy mi gyülekezetbe járunk, mi az Istent féljük és tiszteljük. Visszakérdezünk ilyenkor, hogy: te miért nem akarsz? Higgy te is Jézus Krisztusban! Neked jó, hogy az életed eseményeit hitben tudod elfogadni, feldolgozni, továbbmenni, és látják, hogy Isten megáldott, megajándékozott. Egyszer temettem egy bácsit, és tényleg az egész élete, családja ilyen volt, Istentől megajándékozott, és emlékszem, hogy a temetésen azt mondtam, hogy: testvér, nem kívánod ezt az életet? Neked nem kell egy ilyen élet? Lehet, hogy jobb otthon a veszekedés, a patvarkodás? Jobb a kapzsiság, mint az öröm, mint a hála, mint a Biblia, mint a gyülekezet, mint a szolgálat? Testvérek, elmentek sokan úgy a temetésről, mint Séba királyné asszony.

Ha az Úr akarja és élünk a jövő héten kezdődik az evangelizációs hetünk, amikor valószínűleg sokan belekóstolnak majd az ige szépségébe, az ige igazságába. Sokaktól hallottam már: tiszteletes úr, elhallgatnánk reggelig! Nem kell reggelig hallgatni, csak engedelmeskedj az igének! Nem az a kérdés, meddig hallgatjuk, hanem az, hogy az Úrnak élsz-e! Neki szolgálsz-e? Követed-e ezt a Jézust? Ott maradsz-e? Ez a királynő, testvérek, nem maradt ott. Később a Bibliában van egy példázat, amikor valaki Jézus szavai szerint visszamegy, mert ott még a szolgák is bővölködnek a kenyérben. A tékozló fiú, mert arra emlékszik vissza, hogy milyenek ott a béresek, milyenek ott a szolgák. Még azok is jól laknak, én meg itt éhen halok! Amikor visszamegy, mert mondhatná valaki, azért Sába királynője visszament királynői tisztébe, mert az volt a foglalkozása. Ennek is megvan az üzenete. A tékozló fiú, amikor visszamegy, ő szolga akar lenni. Az apa mondja neki, hogy te nem béres vagy, hanem fiú. Hozzátok a legszebb ruhát, a sarut, a gyűrűt, mert ez az én fiam! Ő visszamegy, és azt mondja, hogy csak hadd legyen szolga.

Testvérek, ez a királynő is maradhatott volna. Biztos, hogy nem szolga lett volna, de elmegy, meglátja, vonzza, de nem mondja azt, hogy hát akkor én itt vagyok. Van a Bibliában egy történet, amikor valaki így visszamegy. Amikor a határról visszafordul Orpa, de Rúth megy, mert azt mondja: a te Istened az én Istenem, a te néped az én népem. Megyek veled az ismeretlenbe, akármi történik. Orpának otthon van a királysága, neki otthon vannak a szülei, és otthon vannak az istenei. Neki otthon van az, ami oda kötötte, és nem akar szakítani, ő visszamegy. Mondhatja valaki, hogy Sába királynője hazament. Igen, haza-

ment királynői tisztségébe, de hazament a bűnei közé, hazament a pogány isteneihez. Így ment haza, mert ő csak a csodálkozásig jutott el.

Azt mondta egyszer egy igehirdető, hogy valakik eljönnek az élet vizéhez és isznak belőle, valakik csak gargalizálnak vele. Milyen érdekes! Séba királyné asszony is eljön az élet vizéhez, de csak gargalizálni akar vele. Ilyen részleteket olvasunk: eljött Salamonhoz, hogy megkísértse nehéz kérdésekkel. Ahogy később majd Jézust a farizeusok megkísértik nehéz kérdésekkel. Vajon mit mond rá? Ha ezt, akkor azért ítéljük el, ha azt, akkor azért. Érdekes, hogy a Bibliában lesz majd később egy történet, aki szintén innen jön Jeruzsálembe. Ő is 1200 kilométert utazik egy kocsin, a szerecsen komornyik. Ő is elutazik, de miért jön Jeruzsálembe? Hogy imádkozzon. Milyen nagy különbség! Testvérek, miért jövünk? Az egyik azért jön, hogy imádkozzon, a másik azért, hogy megkísértse Salamont nehéz kérdésekkel. Az egyik azért jön, hogy elmondjon magáról mindent. Figyeljétek, az ige azt mondja, hogy bement Salamonhoz, és beszélt vele mindenekről, amelyek a szívén voltak. A másik azért jön Jeruzsálembe, hogy az Isten beszéljen hozzá, mert ő hallgatni akar. Mert az imádság ez! Az egyik azért jön, hogy elmondjon magáról mindent, a másik azért jön, hogy: szólj Uram, mert vágyom hallani a te hangodat! Milyen nagy különbség! Az egyik hoz mindenféle drágaságot, fűszereket, ezek nagyon drága fűszerek voltak, aranyat és drágaköveket. A szerecsen nem hoz semmit, mert őneki az érték nem abban van, amit hoz, hanem amit majd elvisz Jeruzsálemből. A hitnek ez is titka, hogy nem tudunk hozni semmit. „Jövök semmit nem hozva, keresztedbe fogódzva, meztelen, hogy felruházz, árván bízva, hogy megszánsz!” A szerecsen komornyik viszont hazavisz valamit. Visz egy tekercset, amelyet Jeruzsálemben megvett, vagy egy tekercs darabot, amin az Ézsaiás 53. rész rajta van, mert ezt olvassa. De nem csak a kezében van a tekercs, hanem a szívében van az ige. Miután megtudja, hogy ki az, akiről ezt mondja a próféta, és Filep elmagyarázza neki az Írásokból, hogy ő a Krisztus, az Isten Báránya, akkor a szívében viszi haza a legdrágább kincset, Jézust. Utána ő maga mondja, hogy: hiszem, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és megkeresztelkedik. Ő is hazamegy, testvérek, mert van, akinek haza kell menni, de egészen máshogy megy haza, mint Séba királyné asszony. Egészen más lélekkel, élettel, szívvel, hittel tud majd hazamenni.

Séba királyné asszony sajnos csak a csodálkozásig jut el. A szerecsen komornyik meg a dicséretig, hogy egész élete áldja az Urat. Vannak ilyen emberek, akik életükre nem tudják alkalmazni az Isten szeretetét. Hányszor előfordul, hogy amikor látja ezeket, és azt mondja, hogy mind igaz, azt mondja, hogy legyen az Úr, a te Istened áldott! Milyen jó lett volna, hogy ha azt mondja, hogy ez az én Istenem is, ahogy Rúth mondta: a te Istened az enyém is. Azt mondja: székébe helyezett. Lehet, hogy megörökölte a trónt. A királynéságot megkaptad. Isten székébe helyezett, hogy lennél a te istenednek királya, és adott neki ajándékokat, aztán hazamegy.

Hadd kérdezzem meg most így, amikor már kezdődik az evangelizációnk, és már lélekben hangolunk a jövő heti üzenetre, hogy mi hogyan fogunk jönni! Gondolkozzunk el azon, hogy mi miért fogunk jönni! Gondolkozzunk el azon

majd, hogy hogyan megyünk el, és mit viszünk magunkkal! Vajon visszük-e magunkkal Jézust? Boldogok ezek a te szolgáid, mert az Isten házában, testvérek, a szolgák is úri módon élnek. A szolgák nem lealacsonyított, nem megvetett, nem tized- vagy huszadrangú emberek, hanem fiak, meg vannak becsülve, meg vannak fizetve, mert olyan hatalmas és gazdag Urunk van, hogy nem marad adósa senkinek.

Végül hadd szóljak arról, hogy még Séba királynőjével egyszer találkozunk a Bibliában, az evangéliumokban, amikor Jézus Krisztus azt mondja, hogy ez a királynő majd felkél az ítéletkor, és kárhoztatni fogja ezt a nemzetséget, mert ő eljött a föld végéről, hogy lássa Salamon dicsőségét. Látjátok, ez lesz csak amiért kárhoztatja! Tehát, nem azért fogja kárhoztatni, hogy te nem hittél, hanem azért, hogy te nem jöttél. Azok mellé fogja odaállítani Isten Séba királynőjét, akik nem jöttek el 500 méterről, 2 kilométerről, 5 kilométerről, nem tudom mennyiről, mert ő 1200-at tett meg. Ez is alapja lesz a kárhoztatásnak, akik nem indulnak. Sokszor tele van a szívem keserűséggel, amikor nem én szolgálok, és szétnézek, hogy ki parkol szabálytalanul, hogy szólhassak az illetőnek, hogy rendben van-e minden a termekben, és látom, hogy mennek a kutyát sétáltatni itt a templom előtt, miközben folyik az istentisztelet, szól az ige, az orgona hangja, az ének. Vagy fut, mert a futás az fontos, éljünk egészségesen, meg egyebek. Nem akarok ellene beszélni, de testvérek, akik nem jöttek be ide, majd Séba királynője felkél az ítéletkor, oda áll melléjük. Az is a szívemet szorítja, mikor nézem ezeket a házakat, hogy itt laknak több tízen, és alig van, aki jön istentiszteletre, pedig itt vannak a templom közelében. Séba királynője eljött, de van, aki nem indul, mert a kényelem, a világ, a szórakozás, a nyaralás vagy bármi meggátolja. Na, majd felkél az ítéletkor! De testvérek, én nem erről akarok szólni, hanem arról, hogy mellettünk ki fog állni az ítélet napján, mert a hívők mellett nem Séba királynője fog állni, hanem Jézus Krisztus! Megmutatja az Atyának a sebeit, melyek által meggyógyultunk, és igazságával betakar bennünket, hogy Isten felmentő ítéletet mondjon, és azt tudja mondani az övéinek: menj be a te Uradnak örömébe! Nem azért, mert jöttünk sok kilométerről, nem azért, mert valamit tettünk, hanem azért, mert Jézus Krisztus megváltott bennünket.

Hadd mondjam a testvéreknek, hogy ne csak kóstolgassuk a menny édességeit! A Zsidókhoz írt levél 6. fejezete beszél erről, akik csak kóstolgatták, gargalizáltak vele, még egyszer nem fognak jönni. Ne úgy legyünk, hogy az élet vizét csak kóstolgatjuk, hanem mint akik beleugrunk, bele a kegyelembe! Benne elmerülök, ahogy az ének mondja: e forrongó gazdag árba elmerülök és hiszek. Jézusom, Isten báránya, akik belemerülünk az Isten szeretetébe, Jézus Krisztus halálába belemerülünk. Ez az asszony csak a felszínen maradt, azt nézte, ami külső, bele csodálkozott, hogy mit esznek, hogyan laknak, milyen ruhába öltöznek. Testvérek, abba, hogy Isten hogyan szeret, az odáig jut el, hogy téged szeret az Isten, de hogy Krisztusban engem is szeret az Isten, hogy Krisztus értem is jött, odáig nem tud eljutni.

Testvérek, hadd kívánjam így az evangelizációs hetünk előtt, hogy ne csak kóstolót vegyünk belőle! Ne csak ízlelgessük, hanem az evangélium hassa át a

mi életünket, nyeljük le! Ha valaki csak gargalizál vele, csak a szájában tartja az Isten beszédét, evangéliumát, az nem fog vele eggyé válni, csak ha lenyeli. Mondja az ige: „majd a gyomrodat megkeseríti”, de mert meg kell emészteni, megeszi az igét. Mert eggyé kell vele válni, eggyé Krisztussal, eggyé az evangéliummal! Ne csak külső szemlélők legyünk, hanem Jézus Krisztus udvartartásának, megváltott seregének boldog tagjai! Mert mindaz, amit Salamon udvarában látott, a miénk is lehet, az enyém is lehet.

Ámen.

Imádkozzunk!

Köszönjük örök igédet, Urunk, amely valóban nem olyan, mint a virág, hanem mindörökre megmarad, nem szárad el, nem múlik el. Köszönjük a Séba királynője történetének egyik üzenetét. Hadd kérjünk Téged, ments meg bennünket attól, hogy csak a csodálkozásig meg az elismerésig jussunk, de ne jussunk el az ismeretig, hogy Téged megismerjünk, és a te feltámadásodnak az erejét!

Köszönjük Neked az elkészített alkalmakat, a még mindig szóló igét szerte a világon. Ha valahova nem is jut el az evangélium, de köszönjük, ha legalább eljut az evangélium szerint élőknek a hite és annak a híre. Hadd lássuk meg, Urunk, ebből a történetből is, hogy akit te indítasz, küldesz, az valóban megtehet még 1200 kilométert is! Messziről is lehet jönni, és közel lakóknak is távol lehet maradni. Engedd meg, Urunk, hogy igyekezzünk mi is, amíg van időnk, amíg tart a ma, amíg el nem jönnek azok a napok, amelyekről azt mondjuk, hogy nem szeretem ezeket! Míg ifjúság, erő s vidám kedv a miénk, keressünk téged! Add meg, Urunk, hogy a mi népünk, nemzetünk is téged keressen! Ne külsőségekben vagy szertartásokban gyönyörködjön, hanem Tebenned, mint megfeszítettben, mint feltámadott Úrban!
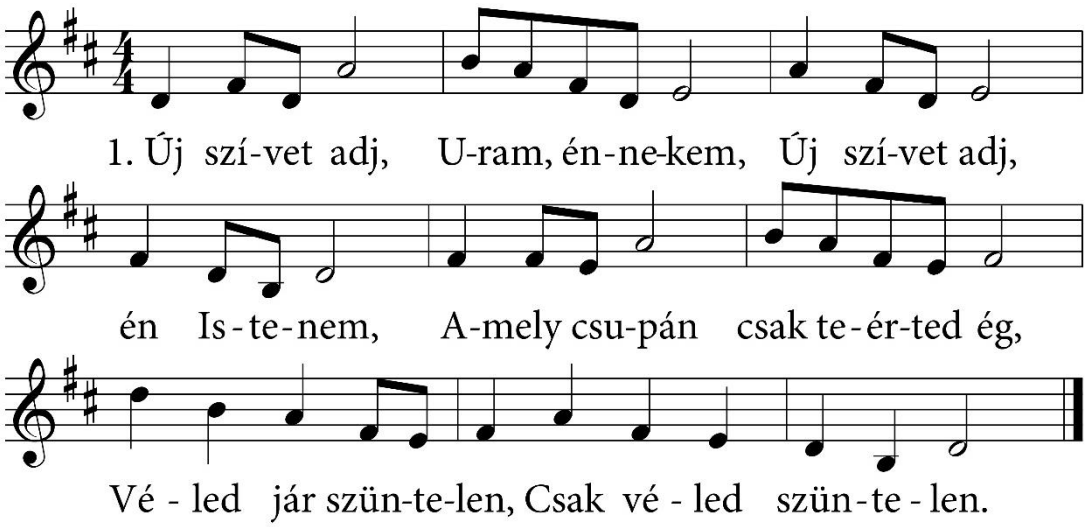
Köszönjük Neked a hirdetett igét. Írd be a mi szívünkbe, és hadd kérjünk már előre az evangelizációs hétért, annak minden alkalmáért! Hadd kérjünk, Urunk, megszólaló igédért, amely élő és ható, és legfőképpen kérjük a te Szentlelkedet, hogy jövel, Szentlélek Úristen! Kérünk Téged, juttass el bennünket a csodálattól a hódolatig, a feltérképezéstől a teljes ismeretig, hogy ne a külsőben tudjunk csak szemlélődni, hanem a szívnek belső, elrejtett embere legyünk, ahol lakik az Úr Jézus Krisztus! Kérünk, hogy áldd meg a gyülekezetet így majd, és hadd kérjünk a környékbeliekért is! Hadd kérjünk itt a szomszéd utcákban lakókért, akik lehet, hogy valamire hivatkoznak, hogy ők más vallásúak, ők nem ezt tanulták! Ó, köszönjük, Urunk, hogy akiben a te Lelked munkálkodik, az ide fog találni!

Ha majd mi is elgyengülünk, bennünket is tégy ilyenekké, hogyha a külső megromlik is, a belső napról-napra újuljon! Bár mi mondjuk, hogy bizony, jövel, Uram Jézus, de sokszor arra gondolunk, jó, hogy még nem jöttél vissza, hogy még adtál egy napot, még adtál időt, hogy megtérjünk! Bennünk pedig az evangelizációs héten is végezd a te megtisztító, megerősítő, áldozatra vagy szolgálatra indító munkádat!

Ámen.

725

szöveg: Vargha T.
dallam: Balla P.

2. Nyájas, vidám, szelíd, jó szívet, / Mely, Jézusom, te lakhelyed,
Hol egyedül a te hangod szól, / Mely véled van tele,
Csak véled van tele.
3. Jézus, a te gyógyító kezed / Megfogta már a szívemet,
S én is, tudom, bűntelen leszek / Majd nálad odafenn,
A mennyben odafenn.